

Skikkelsen derhenne foer sammen og Kikkerten forsvandt hurtigt ned i Kappelommen. Derpaa vendte Manden sig langsomt om efter Lyden.

»Jo, vist er det ham! Den Vædderprofil er da ikke til at tage fejl af! . . . Dihmer! Gamle Ven!«

Generalkonsulen var sprunget op og svang sin hvide Kalabreser. Et Øjeblik efter stod han nede paa Promenaden med begge Hænderne plantet paa Torbens Skuldre.

»Velkommen tilbage fra de Dødes Rige!« brølte han ham i sin Glæde ind i Ansigtet og traadte derpaa et Skridt tilbage for rigtig at betragte ham. »Ved Gud, jeg havde nær ikke kendt dig med det Skæg! Du ligner grangivelig en af disse Russere, der ligger hernede og rekreerer sig efter et længere Ophold i Siberien. Til Lykke, du medicinske Vidunder! Du veed vel, at der er skrevet om dig i alle Bladene?«

Torben stod foroverbøjet og stregede i Gruset med sin Stok. Han var ulykkelig over dette Møde, følte sig især skamfuld over at være bleven overrasket i en uværdig Situation. Og nu kom ogsaa Direktør Zaun listende ned ad Trappen med Nysgerrigheden kiggende ud af alle Træk og lod sig forestille. Hans Ansigt syntes iøvrigt Torben bekendt, men han huskede ikke hvorfra og brød sig ikke om at spørge.

De tre Landsmænd fulgtes et Stykke henad Stien,